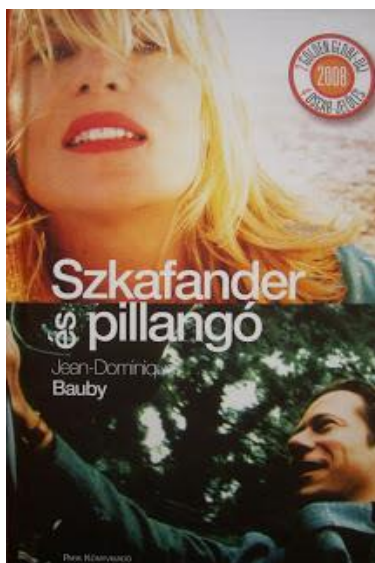

Jean-Dominique Bauby: Szkafander és pillangó

A könyv szerzője, a francia Elle magazin főszerkesztője volt a kilencvenes évek elejétől kezdve. 1995. december 8-án, 43 évesen egy agyvérzést követően mély kómába zuhant és ezt követően csak a bal szemét tudta mozgatni. Ennyi maradt számára a külvilággal való kommunikációra és ezt használta ki arra, hogy „lediktálja” ezt a könyvet.

A könyv címe arra a kettősségre utal, amit Bauby élt meg, hiszen a teste egy szkafanderbe volt zárva, miközben a lelke szárnyalt, akár egy pillangó.

A könyv „diktálása” egy nagyon különleges módszerrel történt: elmondták neki az ESA ábécét, ahol is a betűk a francia nyelvben való előfordulásuk gyakorisága szerint követik egymást, ő pedig a megfelelő betűnél pislogott, így álltak össze a szavak, a mondatok és az egész történet.

A mű lényegében Bauby saját emlékeiről, múltjáról, vágyairól, örömeiről és hibáiról szól. Gondolatban újra bejárja azokat a helyeket, ahol már volt és azokat is felkeresi, ahova el szeretett volna jutni. Emlékek vagy csak emléktöredékek törnek föl az életéből, gyerekkorából, álmaiból, vágyaiból, de tudósít a benne kavargó érzésekről és a kórházban töltött mindennapokról. A szinte elképzelhetetlen világáról ironikusan, humorosan, sokszor szívfacsaróan ír.

Jean-Dominique Bauby 10 nappal a könyv megjelenése után meghalt. Történetéből 2007- ben film is készült, ami Cannes-ban díjat is nyert. A Golden Globe-on és Oscarra is jelölték.

Ennek a történetnek az olvasása után úgy gondolom, hogy az olvasó átértékeli az életét, megtanul örülni olyan dolgoknak is, amit eddig természetesnek tartott. Mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a könyvet. Jó olvasást kívánok!

Böjtiné Tóth Henrietta
könyvtáros